

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 13.12.2004 61. vuosikerta Numero 4 Sivu 12

Päälekkäisviljely vaatii seikkailumieltä

Hannu Kankänen ja Erja Huusela-Veistola, MTT

Päälekkäisviljelyn on toivottu lisäävän syysviljan viljelyedellytyksiä. Se on kuitenkin epävarmempi menetelmä kuin perinteiset kylvötavat. Pahimmat ongelmat ovat syysviljan huono talvehtiminen ja hesseninsääskien aiheuttamat tuhot.

Päälekkäisviljelyssä kevätkylvöinen ja normaalisti syyskylvöinen kasvi kylvetään samaan aikaan keväällä. Päälekkäisviljely kiinnostaa työn ja kustannusten säästön, mutta myös kasvipeitteisyyden lisääntymisen ja peltoaan rasittavien muokkausten vähentämisen vuoksi. Menetelmän etu on myös, että syyskylvöön liittyvät aikataulu- ja muokkausongelmat jäävät pois. Lisäksi kylvö onnistuu tilalla jo olemassa olevilla koneilla.

Kilpailua kasvutekijöistä

Päälekkäisviljelyssä kasvilajit ovat aina kilpailutilanteessa, joten kylvövuoden syksyllä puitavan päällyskasvin sato jää lähes poikkeuksetta puhdaskasvustoa pienemmäksi. Kokeissamme ohran jyvästä pieneni keskimäärin 1 000 kg/ha eli neljänneksen, kun sen seuraksi kylvettiin syysviljoja.

Syysviljat voivat päälekkäiskylvössä päästää syyskylvöä suurempiinkin satoihin, mutta se edellyttää yleensä märkyystä tai kuivuusongelmia syyskylvöjen aikaan. Kokeissa päälekkäisviljely pienensi syyskylvöön nähden syysvehnän jyvästä 800 kg/ha (31 %), rukiin jyvästä 1 600 kg/ha (54 %) ja ruisvehnän jyvästä 1 200 kg/ha (57 %). Vaihtelu vuosien ja koepaikkojen välillä oli erittäin suurta.

Ruiskutuksesta apua

Ruiskutus talvituhosieniä vastaan lisäsi päälekkäisviljelyn syysvehnän jyvästä keskimäärin 500 kg/ha, rukiin 250 kg/ha ja ruisvehnän 350 kg/ha.

Pääällyskasvin puintiajankohdan säätö vaikuttaa syysviljojen satoon, mutta vaikutuksen suunta riippuu korjuukauden yleisestä ajoittumisesta ja loppusyksyn säistä. Lämpöoloitaan normaalilta kesän ja syksyn jälkeen syysvehnän jyvästä oli 360 kg/ha suurempi, jos pääällyskasvina kasvaneen ohran puintia viivytettiin kolmella viikolla. Vaikutus syysviljaan liittyy kasviston

leikkautumiseen puinnin yhteydessä ja kasvuaikaan puinnin jälkeen.

Kevyllä mailla syysviljan siemen voidaan kylvää myös hajakylvönä ennen kylvömuokkausta ja päälyskasvin kylvöä. Vaikka orastiheys alkukesällä oli hajakylvettyänä puolta pienempi, oli versotiheys syksyllä jo samaa luokkaa kuin vantaiden kautta kylvetyn syysviljan.

Hesseninsääski ongelmana

Hesseninsääski aiheuttaa tuhoja aikaisin kylvetyissä syysviljoissa. Erityisen suuri ongelma se on päälekkäisviljelyissä syysvehnissä, mutta sitä on esiintynyt myös rukiissa. Päälekkäisviljelyssä aluskasvina kasvavat syysviljat tarjoavat sääskelle koko ajan tuoretta ravintoa ja munintapaikkoja. Hesseninsääskien kaikkia kehitysvaiheita löytyy läpi kesän eikä ole pystytty osoittamaan selvää lento- ja munintavaihetta, johon torjunnan voisi kohdentaa. Kylvösiemenen peittausta on alustavasti tutkittu, mutta silläkään ei ole ollut riittävää tehoa koko kesän ajaksi. Hesseninsääskien torjunta viljelyteknisesti kylvöaikaa muuttamalla ei onnistu päälekkäisviljelysysteemissä eikä hesseninsääskelle vastustuskykyisiä syysvehnälajikkeita ole Suomessa jalostettu.

Syksyn säällä on suuri vaikutus päälekkäisviljelyn syysviljan kasvuun ja talvehtimiseen. Huono talvehtimininen liittyy usein lämpimään loppuvuoteen, jolloin kasviin ei varastoidu riittävästi vararavintoa talven varalle. Esimerkiksi vuoden 2000 marras- ja joulukuun keskilämpötilat olivat nollan yläpuolella eli 4 – 5 astetta normaalista korkeammasta, ja rehevät syysvehnät tuhoutuivat lähes täysin. Tosin tavanomaisestikin perustetut syysviljat olivat vaikeuksissa.

Mikä auttaisi onnistumaan?

Vaikka päälekkäisviljely ehkä vähentääkin syysviljan kylvön ongelmia ja jääpoltetta, se valitettavasti aiheuttaa muita riskejä. Riskit ovat vaikeasti hallittavia, mutta jotain on sentään tehtävissä. Ruiskutus talvituhosieniä vastaan varmentaa syysviljan talvehtimista. Päälyskasvin puintia kannattaa erityisen myöhäisinä kasvukausina kiirehtiä niin paljon kuin mahdollista, kun taas aikaisina vuosina puintia voi yrittää viivyttää. Parhaalta puintialalta näyttäisi elokuun loppu ja syyskuun alku. Keskimyöhäiset ohralajikkeet lienevät varmin valinta päälyskasviksi.

Silti päälekkäisviljely sopinee vain riskeistä nauttiville viljelijöille.

Lue aiheesta lisää vuoden lopussa ilmestytä Maa- ja elintarviketalous -raportista:
<http://www.mtt.fi/julkaisut/sarjathaku.html>.

Lisätietoa: hannu.kankanen@mtt.fi
puh. (03) 4188 2447